

ZARZĄDZENIE

Dnia 23 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie skazanego **L.G.**

w przedmiocie wniosku skazanego

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 6 lipca 2017 r. sygn. akt II AKa 204/17, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 22 listopada 2016 r. sygn. akt XVI K 124/15

zarządził:

- 1) wobec złożenia przez obrońcę z urzędu opinii o braku podstaw do wznowienia postępowania sprawę zakreślić w repertorium KO jako załatwioną w inny sposób;**
- 2) o powyższym powiadomić skazanego z pouczeniem, iż przysługuje mu prawo ustanowienia obrońcy z wyboru, celem złożenia wniosku o wznowienie postępowania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 listopada 2016 roku, sygn. akt XVI K 124/15, Sąd Okręgowy w Katowicach uznał L.G. za winnego popełnienia czynu z art. 148 § 1 k.k. i wymierzył mu karę 25 lat pozbawienia wolności. Po przeprowadzeniu kontroli instancyjnej Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem z dnia 6 lipca 2017 roku, sygn. akt II AKa 204/17, utrzymał powyższe orzeczenie w mocy.

Pismem z dnia 3 czerwca 2024 roku skazany wniósł o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania.

Zarządzeniem z dnia 31 lipca 2024 roku wyznaczono skazanemu obrońcę z urzędu w osobie adw. M.S. celem ewentualnego sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania lub wydania opinii o braku ku temu podstaw. Pismem z dnia 11 października 2024 roku, sporządzonym po dokonaniu analizy akt sprawy i rozmowie ze skazanym, obrońca przedłożyła opinię o braku podstaw do wznowienia postępowania. Opinia ta uznana została za rzetelną, mogącą stanowić podstawę do podjęcia czynności związanych z dalszym biegiem postępowania.

Na tle powyższych okoliczności zgodzić należy się z przyjętym w doktrynie poglądem, że w przypadku gdy obrońca lub pełnomocnik wyznaczony z urzędu na wniosek strony nie stwierdził podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania, postępowanie w przedmiocie wznowienia ulega zakończeniu. Nie jest w realiach sprawy zasadne traktowanie pisma skazanego o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu jako osobiście sformułowanego wniosku o wznowienie. Nie ma wobec tego potrzeby ponownego wzywania wnioskodawcy do uzupełnienia braku wniosku przez sporządzenie go przez przedstawiciela procesowego wyznaczonego z wyboru, skoro wcześniej złożył wniosek o wyznaczenie go z urzędu i takowy został wyznaczony. Zakończenie postępowania w przedmiocie wznowienia z chwilą przyjęcia przez sąd opinii o braku podstaw do wznowienia nie zamyka wnioskodawcy dostępu do tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia (w przeciwieństwie do kasacji z uwagi na termin do jej wniesienia), gdyż wnioskodawca może złożyć ponowny wniosek o wznowienie, gdy ustanowi przedstawiciela procesowego z wyboru (D. Świecki [w:] B. Augustyniak, K. Eichstaedt, M. Kurowski, D. Świecki, Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom II. Art. 425–673, wyd. VII, Warszawa 2024, s. 713; H. Kuczyńska [w:] Kodeks postępowania karnego. Komentarz do wybranych przepisów, red. D. Szumiło-Kulczycka, LEX/el. 2022, art. 545, teza 17).

Wobec powyższego należało zarządzić jak na wstępie.

WB.

[ms]

